

РЕШЕНИЕ

№ 1574

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6614** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на кмета на Столична община, чрез пълномощника си юрк. Г., срещу Заповед № 18-5574/21.05.2021г., издадена от началника на Служба по геодезия картография и кадастър - [населено място] (СГКК). С процесната заповед е одобрено изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, Столична община, одобрена със Заповед №РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър /АГКК/, състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 68134.1979.1801, находящ се в строителните граници на[жк], м. „П.“, представляващ част от имот № 14. кад. лист № 717, 734 от приетия аерофотоплан, изготвен от аерофотоснимка от 1959 г.

Жалбоподателят претендира нищожност на оспорената заповед. Алтернативно се излагат доводи за незаконосъобразност поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. По същество се твърди, че е налице спор за материално право. Сочи се още, че с допуснатото изменение се засяга имота на Столична община – район „В.“, представляваща изградена на място улица. Ответникът – началникът на СГКК - [населено място], представляван от адв. И. Б., в съдебно заседание, както и в представени по делото писмени бележки, аргументира неоснователност на жалбата. Претендира адвокатско възнаграждение.

Заинтересованите страни Столична община - район „В.“; ТКЗС; Р. В. И., като наследник на Г. К. И.; И. Т. Т. и С. Н. Ц. – редовно призовани, не се явяват, не се явяват, не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

Заинтересованите страни М. Д. Г., Д. Д., М. Н. П. и Д. П. М. – уведомени по реда на чл. 18а, ал.10 от АПК, не се явяват, не се представляват и не вземат становище по жалбата.

Заинтересованата страна С. М. Я., като наследник на В. З. В. – редовно уведомен, не се явява. Представява се от Е. С. Я. /съгласно пълномощно - л.315 от делото/.

Заинтересованите страни Б. Г. И. и О. В. И., като наследници на Г. К. И.; В. А. В.; Ц. А. Ц.; К. Г. К. и Е. С. Я. – редовно призовани се явяват лично. Представяват се от адв. С. С., съгласно пълномощно /л.398 от делото/. В съдебно заседание адв. С., както и в депозираните до съда писмени бележки, излага аргументи, че заповедта е законосъобразна, поради което счита, че жалбата е неоснователна. Претендира адвокатско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168, ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред началника на СГКК – [населено място] е започнало по заявление № 01-156313/23.03.2021 г. от Е. С. Я. З. се легитимира като собственик на заявения за нанасяне имот с проектен идентификатор 68134.1979.1801 въз основа на приложени по делото решение № 10142/03.11.2017 г. на ОСЗ „О. К.“, с което на негов наследодател се възстановява правото на собственост върху ливада от 2.024 дка, находяща се в строителните граници на[жк], м. „П.“, представляващ част от имот № 14. кад. лист № 717, 734 от приетия аерофотоплан, изготвен от аерофотоснимка от 1959 г., идентичен с поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1979.1712 от ККР на [населено място], както и с констативен нотариален акт № 137/05.03.2021 г., том XXX, дело 9258/2021г., вх.№12516 на Службата по вписванията.

След подаване на заявлението е издадено удостоверение за приемане на проекта за изменение на ККР № 25-93929/05.04.2021 г., както и скица-проект № 15-358278/05.04.2021 г.

Представена е и обяснителна записка (л. 122), от която се установява, че основание за изменението е чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР и чл.55, т.2 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри и се иска отразяване на нов поземлен имот.

С уведомления по чл. 26, ал. 1 от АПК ответникът е дал възможност на заинтересованите лица, вкл. настоящия жалбоподател, да вземат становище по исканото изменение, като не са постъпили възражения.

Издадена е Заповед № 18-5574/21.05.2021г., с която е одобрено исканото изменение по скица-проект № 15-358278/05.04.2021 г., като е нанесен поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1979.1801, находящ се в строителните граници на[жк], м. „П.“, представляващ част от имот № 14. кад. лист № 717, 734 от приетия аерофотоплан, изготвен от аерофотоснимка от 1959 г. Нанесени са още поземлени имоти с идентификатори 68134.1979.1802, 68134.1979.1803, 68134.1979.1804, 68134.1979.1805, 68134.1979.1806, 68134.1979.1807, 68134.1979.1808, 68134.1979.1809 и 68134.1979.1810.

С изменението са заличени поземлени имоти с идентификатори 68134.1979.26,

68134.1979.27, 68134.1979.28, 68134.1979.29, и 68134.1979.1137, находящи се в [населено място], район „В.“. А по отношение на поземлени имоти с идентификатори 68134.1979.207, 68134.1979.1138 и 68134.1979.1570, находящи се в [населено място], район „В.“, са променени границите.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По претенцията за нищожност:

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, съдебната практика и теория са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Или, нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му, не поражда правните последици към които е насочен. Съобразно горното и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. Порокът във формата е основание за нищожност само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам на липса на волеизявление. Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също само, ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление /например поради липса на кворум при колективен орган/. По правило нарушенията на материалния закон, касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат /което в конкретния случай е изключено поради благоприятния характер на акта/. Само пълната липса на условията или предпоставките предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на административен акт на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне посредством никакъв друг акт, посоченият порок води нищожност.

В конкретният случай оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началник на СГКК - С. и в пределите на предоставената му власт, съобразно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК.

Оспорената заповед не е нищожна поради липса на предмет и не страда от порока материална незаконосъобразност до степен, водеща до нейната нищожност. Недействителен административен акт до степен на нищожност предполага издаването му при пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на материалноправната норма, когато актът въобще е лишен от правно основание; когато такъв акт не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Такава тежка недействителност в конкретния случай не е налице.

Основанията за изменение на одобрената кадастрална карта и кадастрални регистри са посочени в чл. 51, ал. 1 от ЗКИР - изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; непълноти или грешки; явна фактическа грешка. В случая правното основание за изменението е по т. 2 на текста. Съгласно § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР „непълноти или грешки“ са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. С Решение № 10142 от 03.11.2017г. на ОСЗ „О. К.“, влязло в законна сила на 20.12.2017г., е възстановено в реални граници правото на собственост на В. З. В. върху ливада от 2024 кв.м., попадаща върху посочените в Заповед №РВТ16-РД09-35/18.02.2016г. по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ на Кмета на район „В.“ 13 броя имота.

Производството по изменение на кадастрална карта и кадастрални регистри е открито по искане на заинтересовано лице / Е. С. Я., в качеството си на наследник на В. З. В./, легитимирало се с титули за собственост и твърденията, че данните за обектите на кадастъра са неправилно отразени.

В приложените по делото доказателства, се съдържа Заповед №РВТ 16-РД09-35/18.02.2016г. по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ на Кмета на район „В.“, с която е одобрено Решение № 5 по Протокол № 5/17.11.2015г. на Комисията за издаване на Удостоверение и Скица по чл. 13 от ППЗСПЗЗ за бивш имот пл. № 14 от кл. № 734 и 717, с което е определено, че бивш имот № 14 според действащия регулационен план попада в границите на УПИ или части от тях, като под № 12 и № 13 са описани части от улици, както следва: т. 12 - 396 кв.м. в част от [улица] - О.Т. 102 между кв. 109а и 109 и т. 13 - в част от [улица] - О.Т. 78 между кв. 109 и 110, а общата незастроена площ е от 2017 кв.м.

Съгласно Протокол № 5/17.11.2015г. на Комисията е посочено, че т. 12 - 396 кв.м. в част от [улица] - О.Т. 102 между кв. 109а и 109 – публична общинска собственост, не подлежи на възстановяване. Същото е вписано и по отношение на публичната общинска собственост в т. 13 – 126 кв.м. - в част от [улица] - О.Т. 78 между кв. 109 и 110. Въз основа на този протокол е издадено Удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ № РВТ16-ГР94-2119/20.04.2016г., в което е посочено, че не подлежи на възстановяване само частта от имота в т. 12, попадаща в част от [улица] - О.Т. 102 между кв. 109а и 109 с площ от 396 кв.м. По отношение на т. 13 - в част от [улица] - О.Т. 78 между кв. 109 и 110 не е посочено, че не подлежи на възстановяване, като съдът констатира разминаване в това дали т.13 реално подлежи или не подлежи на възстановяване.

В хода на административното производство от началника на СГКК-С. град, на основание чл. 54, ал. 4, вр. чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР, е издадена процесната заповед. Същевременно, гореописаното разминаване не е коментирано от административния орган, с което не е изпълнил задължението си да изследва в пълна степен фактическата и правната обстановка по казуса, който е стоял пред него. Това, от своя страна, пречатства адресатите на акта, а и съда, да разберат причините, въз основа на които началникът на СГКК-С. е приел, че липсва спор за материално право. Изискването за излагане на мотиви в административния акт, е гаранция за прозрачност при издаването на акта и гаранция за защита правата на адресатите на акта.

С оглед констатираните разминавания по т.13 между Протокол № 5/17.11.2015г. и

Удостоверението по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ и при липса на мотиви в заповедта относно констатираните от съда разминавания, като обсъждането на това обстоятелство е имало основополагащо значение относно решаването на въпроса дали има спор за материално право, настоящият съдебен състав е възпрепятстван да разгледа съответствието на заповедта с материалния закон. Поради което издадената заповед следва да бъде отменена.

При този изход на делото на оспорващата страна се следват разноски, но такива не са претендирани нито в съдебно заседание, нито в първоначалната жалба, поради което разноски не се присъждат.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 72-ри състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на кмета на Столична [община] № 18-5574/21.05.2021 г. на Началника на СГКК-град С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаването на съобщението, че е изготвено пред Върховен административен съд.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: